

Mooi acteerwerk geeft zware tekst lichtheid

THEATER Een vriendengroep feest door het leven. Totdat opeens de twijfel toeslaat bij deze eind twintigers, in *Er moet licht zijn* opgevoerd door de jonge toneelschrijfster Hannah van Wieringen. De tekst is speciaal geschreven voor regisseur Marcus Azzini, die de afgelopen zomer op de Parade nog lollig was met een voorstelling over ongemak op feestjes.

Er moet licht zijn is daarvan de tegehanger, een depressieve pre-party, een introspectief moment van een feestverslaafde.

In de weinig levendige encscenering heeft de regisseur zich geconcentreerd op de poëtische tekst van de mondige personages. Zodat de confrontatie met hun jonge zelf goed voelbaar wordt. Op een vloer van duizenden lege wijnflessen proberen de vijf een wankel evenwicht te bewaren.

Gedachten zijn de grondstof waaruit de tekst is geconstrueerd. Dit zijn gedachten van de hoofd-

persoon (Sanne den Hartogh), een 28-jarige schrijver. Op een dag wordt hij wakker met een verlamrende angst voor de onzin van het leven. Waar is al dat verkleden en feesten goed voor?

Met een vloed aan woorden proberen hij en zijn vrienden grip te krijgen op de roes die hun leven tot dusver was. Maar hoe meer woorden ze eraan vuil maken, des te eenzamer ze worden.

Het mooie acteerwerk van Den Hartogh, maar ook van Maria Kraakman als grootverbruiker van prosecco, en een serene monoloog van Janneke Remmers geven de moeilijke tekst van *Er moet licht zijn* een welkome lichtheid en des te meer zeggingskracht.

Vincent Kouters

Er moet licht zijn van Hannah van Wieringen door Toneelgroep Oostpool, regie Marcus Azzini. Huis Oostpool, Arnhem, 12/02. Tournee: oostpool.nl